

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการธุรกรรมและอำนาจของผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ปปง.

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้มีหนังสือ
ด่วนมาก ที่ ปง ๐๐๐๘.๒/๓๘๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สรุปความได้ว่า ด้วยมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคน
ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (คณะกรรมการ ปปง.) แต่งตั้งจากบุคคล
ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน ในกรณีที่
คณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็น
กรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากสำนักงาน ปปง. ให้เสนอชื่อ
ให้คณะกรรมการ ปปง. แต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจาก
คณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการที่คณะกรรมการ ปปง. แต่งตั้งคัดเลือกกันเองเป็นประธาน
กรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(เลขาธิการ ปปง.) เป็นกรรมการและเลขานุการ นั้น สำนักงาน ปปง. ขอหารือสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการ ปปง. ได้มีมติแต่งตั้งกรรมการจากบุคคลซึ่งได้รับ
การเสนอชื่อจากคณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อทั้งสี่คณะ โดยมีเงื่อนไขให้บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อ
จากคณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อคณะหนึ่งต้องลาออกจากการเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ
ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของกรรมการธุรกรรมตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ แต่ต่อมาบุคคลดังกล่าวได้แจ้งให้สำนักงาน ปปง. ทราบ
เป็นหนังสือว่าไม่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ

สำนักงาน ปปง. ได้แจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นให้คณะกรรมการที่ได้เสนอชื่อ
บุคคลที่คณะกรรมการ ปปง. แต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมโดยมีเงื่อนไขทราบ และขอให้เสนอชื่อ
บุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งจาก
สำนักงาน ปปง. แต่คณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อดังกล่าวได้ยืนยันเสนอชื่อบุคคลเดิม เป็นผลให้
คณะกรรมการ ปปง. ได้มีมติไม่เห็นชอบรายชื่อบุคคลที่คณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อดังกล่าวได้
ยืนยันเสนอชื่อ เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของคณะกรรมการ ปปง. โดยการลาออกจากร
การเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ และขอให้คณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อพิจารณาเสนอชื่อ
บุคคลอื่นแทน ทั้งนี้ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากสำนักงาน ปปง. กรณีตามข้อเท็จจริง
ดังกล่าว หากต่อมาคณะกรรมการผู้มิสิทธิเสนอชื่อยังคงยืนยันเสนอชื่อบุคคลเดิมอีกครั้งเป็นครั้งที่สาม

กรณีจะถือว่าคณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อดังกล่าวไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ง. ซึ่งจะมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ง. มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้นตามนัยมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง ตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ได้บัญญัติให้เลขาธิการ ป.ป.ง. เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง แต่เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างคณะรัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอชื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ป.ป.ง. ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาลำดับตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขอหารือว่า ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ป.ป.ง. ตามนัยมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น จะมีอำนาจหน้าที่เป็นเลขาธิการ ป.ป.ง. และมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ง. ตามนัยมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ ที่ได้บัญญัติให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน และในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นด้วยหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ง. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ สำนักงาน ป.ป.ง. ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อกรรมการธุรกรรม เพื่อสอบถามถึงการเสนอรายชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรม ซึ่งต่อมากomiteeกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อกรรมการธุรกรรมทั้งสี่คณะได้เสนอชื่อบุคคลเพื่อได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ง. โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอชื่อบุคคลซึ่งสำนักงาน ป.ป.ง. ตรวจสอบคุณสมบัติแล้วพบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐ ๓ แห่ง ได้แก่ (๑) คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และ (๓) คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ง. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการ ป.ป.ง. ได้มีมติเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลดังกล่าวต้องไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานอื่นของรัฐ เนื่องจากคณะกรรมการธุรกรรมมีภาระหน้าที่สำคัญในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่กรรมการธุรกรรมต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวอย่างเต็มที่โดยไม่มีภาระในการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ สำนักงาน ป.ป.ง. ได้แจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ง. ดังกล่าวไปยังบุคคลผู้ได้รับเสนอชื่อ ซึ่งภายหลังบุคคลดังกล่าวได้มีหนังสือแจ้งกลับมายังสำนักงาน ป.ป.ง. ว่าไม่ประสงค์ที่จะลาออกจากการเป็นกรรมการในหน่วยงานอื่นของรัฐ สำนักงาน ป.ป.ง. จึงมีหนังสือถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติแจ้งมติของคณะกรรมการ ปปง. และผลการพิจารณาของบุคคลดังกล่าวให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาเสนอชื่อบุคคลใหม่เพื่อให้คณะกรรมการ ปปง. แต่งตั้งใหม่ ในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ต่อมาในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้เสนอชื่อบุคคลเดิมให้คณะกรรมการ ปปง. แต่งตั้งอีกครั้งโดยให้เหตุผลว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญรวมทั้งมีคุณสมบัติเหมาะสมอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ส่วนกรณีที่บุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการในหน่วยงานอื่นของรัฐนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่ามาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ คณะกรรมการ ปปง. สามารถพิจารณาอนุมัติให้ยกเว้นลักษณะต้องห้ามดังกล่าวได้ เมื่อสำนักงาน ปปง. ได้รับรายชื่อบุคคลดังกล่าวจึงได้เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ปปง. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการ ปปง. มีมติไม่เห็นชอบกับรายชื่อของบุคคลดังกล่าว และมอบหมายให้สำนักงาน ปปง. พิจารณาดำเนินการมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด สำนักงาน ปปง. จึงมีหนังสือเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งมติของคณะกรรมการ ปปง. ดังกล่าวให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามใหม่เพื่อได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน ปปง.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับข้อเท็จจริงข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า การเสนอชื่อบุคคลเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรม คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อต้องเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ด้วย ดังนั้น หากปรากฏว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังคงยืนยันเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการ

^๑มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการธุรกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งคัดเลือกตนเองเป็นประธานกรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการธุรกรรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือทางใดทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสิบหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขาดังกล่าวและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(มีต่อหน้าถัดไป)

ในหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อเป็นกรรมการธุรกรรมอีก บุคคลนั้นจึงมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕) ที่บัญญัติว่ากรรมการธุรกรรมต้องไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ปปง. เนื่องจากกรณีนี้คณะกรรมการ ปปง. มีมติยืนยันให้ผู้ได้รับเสนอชื่อต้องลาออกจากกรรมการในหน่วยงานของรัฐ แสดงว่าคณะกรรมการ ปปง. ไม่อนุมัติตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๕) แล้ว หากพ้นระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ปปง. โดยหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ ย่อมถือได้ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ คณะกรรมการ ปปง. จึงมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเพื่อเป็นกรรมการธุรกรรม ตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ต่อไป

ประเด็นที่สอง เห็นว่า ตามมาตรา ๔๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน และในกรณีที่มิมีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไรใด ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น เมื่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ มิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ปปง. ไว้เป็นกรณีเฉพาะ อำนาจหน้าที่ของผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ปปง. จึงต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ และเมื่อพิจารณามาตรา ๓๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ซึ่งบัญญัติให้เลขาธิการ ปปง. เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง จึงเห็นได้ว่าในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ปปง. ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนดังกล่าวย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ ปปง. และสามารถปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการธุรกรรมได้ เนื่องจากการรักษาราชการแทนเป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ ปปง. ชั่วคราว

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น)

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับหุ้นส่วน บริษัท หรือสถาบันการเงิน หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบภารใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๔๘ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มิมีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไรใด ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ในระหว่างที่ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ปปง. หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เพื่อให้สามารถบริหารราชการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น แม้ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ปปง. จะไม่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับเลขาธิการ ปปง. ผู้รักษาราชการแทนก็สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ ปปง. ได้ตามนัยมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ และในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้เลขาธิการ ปปง. ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใดนั้น ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ปปง. ย่อมมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่นั้นเช่นเดียวกับเลขาธิการ ปปง. ด้วย ทั้งนี้ เทียบเคียงได้กับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่ ๖๗/๒๕๒๔^๕

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๔

^๕บันทึก เรื่อง อำนาจหน้าที่ของผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร. ๐๖๐๑/๒๘๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี